

ת"פ (באר שבע) 5760-08-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 5760-08-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה מר יגאל קלנטרוב

נגד

הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עוה"ד מאיר סוויסה

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירות של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ותקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 282 ב לחוק העונשים תשל"ז-1977 בהתאם לכתב האישום המתוקן .

2. כעולה מכתב האישום המתוקן ב30.4.22 בשל ויכוח הנוגע להתייחסות לבתם הקטינה עת קראה לאם שוב ושוב בזמן בו האם התקלחה, קללה בת הזוג את אמו המנוחה של הנאשם. לאחר שיצאה מן המקלחת אחז הנאשם בה בפניה איים עליה : "עוד פעם תקללי את אמא שלי אני לא יודע מה אני אעשה לך " או במלים דומות לכך, בכוונה להפחידה או להקניטה והיכה בה בפניה, הכול כאמור בכתב האישום המתוקן.

תמצית תסקירי שירות המבחן :

3. שירות המבחן ליווה את הנאשם לאורך תקופת זמן וביקש ארכות כדי שילובו בקבוצה טיפולית לצורך בחינה ראויה לאורך זמן בשלבי הטיפול והשיקום ובסופם ב4.7.24 הגיש חוות דעת שנייה חיובית ביחס לנאשם ולתהליך אותו עבר . השירות ציין את הקביעות הבאות:

4. הנאשם עבר כברת דרך חיובית בכל הקשור לאלימות אינו צובר כעסים, מקיים שיח ריגשי , מבין חומרת האלימות והשפעתה מביע חרטה כנה ולמידה אישית, מזהה גורמי סיכון, ועובר התבוננות אישית עמוקה. התסקיר חיובי כלפי הנאשם .

5. הנאשם ובת זוגו ממשיכים לנהל משך בית משותף וזוגיות, ובת הזוג מתארת שינוי משמעותי בתקשורת ביניהם לטובה מאז הטיפול ומודה על ההזדמנות שניתנה לו. יצוין כי בת הזוג ביקשה להסיר תלונתה מייד בסמוך לקרות האירוע.

6. הרשעה תגרום לפגיעה בדימויו העצמי ועלולה לגרום לרגרסיה בתהליך ובביטחון העצמי.

7. שירות המבחן המליץ על : א. ביטול ההרשעה ב. של"צ 160 שעות ג. צו מבחן למשך שנה במסגרתו ימשיך ביחידה למניעת אלימות במשפחה.

תמצית טענות הצדדים :

טענות המאשימה :

i. מדובר בעבירת אלמ"ב הערכים המוגנים נפגעו על ידי הנאשם. מידת הפגיעה בינונית.

ii. המתחם הינו בין 7 חודשים שניתן לבצעם בעבודת שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל.

iii. הנאשם נעדר עבר פלילי שהודה וחסך זמן שיפוטי.

iv. הרשעה הנאשם בדין יסודה כי העבירה חמורה ובהתאם להילכת כתאב גם הנזק הקונקרטי לפגיעה בתעסוקה אינו מתקיים במקרה זה אלא רק פגיעה בתדמית הנאשם .

v. המאשימה עותרת במכלול הנסיבות לקולה לשליש התחתון במתחם מאסר מותנה פיצוי והתחייבות.

vi. באת כוח המאשימה בשיחה עם המתלוננת ציינה כי הנאשמת מבקשת שהכול ייגמר , הזוג ביחד והכול טוב. הם עברו את "המשבר", ומעדיפה לסיים התיק עם כמה שפחות נזק.

תמצית טענות ההגנה:

vii. מדובר באיומים ברף הנמוך ספק איומים באופן ההתבטאות , וגם התקיפה מצויה ברף הנמוך.

viii. האירוע חד פעמי נקודתי לנאשם נעדר עבר פלילי וגם אחריו לא הסתבך עם

החוק ולא בכל ביטוי של אלימות.

ix. בת הזוג מעידה בעמדתה החיובית כפי שנמסרה לשירות המבחן וגם למאשימה שהיא מעוניינת בהמשך החיים הזוגיים המשותפים בגידול הבת ולהמשיך את בניית המרקם החיובי שניבנה, הזוג חיים בשלום בית והרחבת המשפחה שוב בדרך.

x. הנאשם הודה, הביע חרטה כנה, נעדר עבר פלילי.

xi. הנאשם הנדסאי מכונות צעיר, עבד במקורות היה "בקבע", כיום מפקח בחברת גז. עבודות שירות יגרמו לפגיעה בפרנסה ביציבות גידול המשפחה.

xii. החמרה בענישה עלולה לפגוע במרקם ובמערכת היחסים שנבנתה מחדש בין בני הזוג.

xiii. בנוגע לאי הרשעה הנאשם מביע חרטה גמורה וכנה מתבייש אף לבקש מסמך מהמעביד ולספר מה אירע. לא מעט פסיקות מגיעות למסקנה לפיה יש להימנע מהרשעה גם בעבירות אלמ"ב. בא כוח הנאשם ציין פסיקות תומכות בהקשר זה.

הנאשם ציין כי הוא ביחסים טובים עם אשתו ואף יצאו לחו"ל ולבתי מלון והם מגדלים הילדה באווירה טובה והוא קנה כלים להתמודד.

דיון נפרד בשאלת אי ההרשעה או ביטולה :

בשל חומרת העבירות בכל הקשור לעבירות האלמ"ב והתופעה הנדרשת להרתעת היחיד והרבים, ובשל הדינמיקה ומאפייני עבירות אלה בתוך המשפחה, אין האירוע מצדיק ביטול ההרשעה בהתאם להילכת "כתאב" וזאת מן הנימוקים הבאים :

א. התנאים להעדר מידתיות בין חובת ההרשעה בדיון, לבין הנזק שעלול להיגרם הימנה ביחס לעבירה ונסיבותיה אינם מתקיימים. העבירה חמורה והאינטרס הציבורי גובר על נימוקי בקשת ביטול ההרשעה.

ב. הנזק הקונקרטי אינו מוכח ולעניין הפגיעה בתעסוקה גם שירות המבחן טוען כי אין כאן סיכון לאובדן או פגיעה בתעסוקה.

ג. הנזק להליך השיקום והטיפול אינו יכול להישען ולהיבנות על "אי הרשעה" ואם השיקום ותוצאות הטיפול שבריריים, וודאי שיש להרתיע ולהרשיע ולוודא שהנאשם לא ישוב לסורו במאסר מותנה שאינו יכול להיות מושת באי הרשעה.

ד. באיזון שבין טענות אלה קבלתו של בית המשפט המלצת שירות המבחן להעדר מאסר בעבודות שירות תחזק המגמה השיקומית טיפולית ומניעת ערעור הביטחון במקום העבודה ותדמיתו של הנאשם.

ה. הדרך למיגור תופעה קשה אינה עוברת דרך אי הרשעה או ביטולה אלא דרך ההרשעה כחלק מהאכיפה והתאמת הענישה להולם ולנאשם ולמרקם היחסים.

ו. לאור כל האמור, ההרשעה תיוותר על כנה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי חומרה יתרה. מדובר בתקיפה בתוך מערכת זוגית סגורה, שצריכה להיות מבוססת על אמון הדדי, אהבה ורעות, וקיים קושי גדול בחשיפת העבירות. במקרים רבים המתלוננת קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לשמור על התא המשפחתי. מדובר בעבירה המסבה נזקים קונקרטיים ופוטנציאליים, הן מבחינה פיזית והן בתחום הרגשי והנפשי.

2. כתב האישום מתאר נאשם אשר הורשע בשתי עבירות, שקיימת ביניהן זיקה, הן בזהות הקורבן והן בנסיבות ביצוען סביב מערכת יחסים בין בני הזוג, כלפי אותה מתלוננת ובאותו מקום - בביתם. קיימת גם חפיפה במהות הערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות ביצוע העבירות. אשר על כן, בהתאם להוראת תיקון 113 ל-חוק העונשין, "מבחן הקשר ההדוק" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: **הלכת ג'אבר**) והפסיקה המאזכרת את **הלכת ג'אבר** - אני קובע כי מדובר באירוע אחד.

3. יפה קביעת כב' השופט ג'ובראן ב-ע"פ 792/10 מדינת ישראל נגד פלוני (14.2.11) -

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית

והציבורית".

4. בנוסף להגנה על שלוות הנפש, עבירת האיומים באה להגן גם על ערכי האוטונומיה "מניעת ההפחדה וההקנסה לשמה" וכן על "חופש הפעולה והבחירה" [ראו ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פד"י מג(3) 373 (להלן: **הלכת ליכטמן**)]. עמדה על כך כב' הש' בייניש (כתוארה אז) ב-רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל** (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ב-**הלכת ליכטמן**.

5. "הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...". נפישות עבירות אלו והצורך להגן על קורבנות האלימות במשפחה מלמדים אף הם על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים [ראו והשוו ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07)].

מידת הפגיעה בערכים הללו, בנסיבות בהן מדובר באירוע יחיד, ברף אלימות לא גבוה, ללא חבלה, אליו נלווה איום שמטרתו הייתה להטיל על המתלוננת אימה ופחד, הינה ברף הבינוני-נמוך. מדובר באיום עקב קללת בת הזוג את אמו המנוחה של הנאשם ובמכה לפניה ללא חבלה מבלי להקל בחומרת כל תקיפה והשפלה באשר היא ובאשר יהיו תוצאותיה. גם בדרגות האלימות הפסיקה יצרה הבחנה מבלי לפגוע בסלידת החברה מכל אלימות כלפי בת הזוג החלשה בתוך ביתה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

6. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות. כל מקרה לנסיבותיו. קיימת פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן:

7. ברע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** - (13.1.2016) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש, שנדון ל-5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ולמאסרים מותנים בגין הרשעתו בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג, בנסיבות בהן דחף את אשתו ובעט בה.

8. ברע"פ 6464/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.10.18) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע על-פי הודאתו בהסדר טיעון באיומים, תקיפה חובלנית של בת זוג והפרת הוראה חוקית. המבקש סטר לזוגתו בפניה ובשיחה טלפונית שכנע אותה לבטל תלונתה. הושתו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, ענישה נלווית וצו מבחן. בתי המשפט התחשבו, בין היתר, במצבו הנפשי, מאמצי שיקום, הירתמותו לטיפול, נסיבותיו האישיות, היעדר עבר פלילי,

חלוף הזמן, עמדת המתלוננת, הודאתו ונטילת אחריות, גם אם חלקית.

9. בעפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.2015) - נדחה ערעור על 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, שהושגו על נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על סמך הודאתו ב-2 אישומים של עבירות אישומים, שבוצעו באמצעות הטלפון, ותקיפת בת-זוג בכך שסטר למתלוננת, בהיותה בחודש השמיני להריונה;

10. ברע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.01.16) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על עונש של 5 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים, אשר הושגו על מי שהורשע בעבירה יחידה של תקיפה סתם כלפי בת זוגו, בכך שדחף את אשתו, שמעדה ונפלה, ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה;

11. באשר לעבירה של תקיפת סתם של בת הזוג, אפנה בין היתר לפסיקה כדלקמן: עפ"ג 13291-09-18 **פלוני נ' מ"י**, ת"פ 26287-08-18 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 40920-08-18 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 51814-02-18 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 43911-10-16 **מ"י נ' י' ו' , ע"פ 40231-02-20 פלוני נ' מ"י**, ת"פ 32821-11-17 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 30716-01-17 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 62667-12-17 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 62758-12-17 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 70100-10-18 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 46327-08-17 **מ"י נ' פלוני**, ת"פ 27771-07-17 **מ"י נ' חרזי ות"פ 21201-10-19 מ"י ולד**.

12. ת"פ (י-ם) 41441-06-20 **מדינת ישראל נ' לוני** (24.10.21), הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של תקיפה סתם נגד בת זוג, בכך שתפס בחוזקה בשתי ידיו בחולצת המתלוננת, קרע כפתורי חולצתה, אחז בידה בחוזקה ודחף אותה. במועד נוסף, דחף הנאשם המתלוננת. בית המשפט דחה עתירת הנאשם לביטול הרשעתו וגזר עליו 150 שעות של"צ, מאסר מותנה והתחייבות.

13. ת"פ (י-ם) 24219-04-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.10.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם נגד בת זוגו, בכך שדף המתלוננת בפניה בכדי להרחיקה ממנו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לשישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט ביטל הרשעת הנאשם וגזר עליו צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 200 שעות, התחייבות ורכישת מתנה למתלוננת בסך שלא יפחת מ-1,000 ₪.

14. ת"פ (רמ') 47458-03-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם בת זוג, בכך שהכה המתלוננת באמצעות מכות אגרופים בידה, וכן סטר בעורפה, בעת שאחזה ביתם בת השנה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות וגזר על הנאשם מאסר מותנה וקנס.

15. ת"פ (קריות) 37935-02-21 **מדינת ישראל נ' ח'אזם** (20.11.22), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, בכך שעת צפו השניים בטלוויזיה, ללא כל סיבה הנראית לעין, תקף המתלוננת עת משך בשיערה והיכה שלוש פעמים בפניה בחוזקה. בית המשפט גזר על הנאשם, הנעדר עבר פלילי, מאסר מותנה והתחייבות.

16. בפסיקה עוברת כחוט השני הקביעה כי במסגרת המתחם יש להתחשב גם ב-**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כאמור אין דין תקיפה חד-פעמית כדין אלימות מתמשכת, אין דין אלימות בתוך המשפחה כדין אלימות כלפי אחרים, אין דין עבירת אלימות אחת כדין אלימות שלצידה עבירות נוספות, ואין דין תקיפה סתם כדין תקיפה שגרמה לחבלות, ובמסגרת זו גם יש לתת את הדעת לכמות, היקפן ועוצמתן.

א. במסגרת זו יש לקחת בחשבון העובדה, כי עבירות מושא תיק זה בוצעו בביתם המשותף של המתלוננת והנאשם, בעודם לבד בבית. בית המתלוננת הוא מקום בו היא אמורה לחוש מירב הביטחון, ופגיעה שם, מלמדת על פגיעה שאינה רק פגיעה גופנית, אלא יש לה השלכות נפשיות.

ב. מדובר באיום ובמכה בפניה של בת הזוג ללא הישנות או אובדן עשתונות מתמשך.

ג. המתלוננת כאמור בכתב האישום במהלך הוויכוח קללה את אמו של הנאשם. דהיינו קדמה לעבירה מבלי לפגוע בחומרתה התנהגות נגדית. הנזק שנגרם אינו ברף הגבוה, אך אין להקל ראש בנזק שעלול היה להיגרם, שהוא חמור עשרות מונים.

17. **לאור האמור, אני קובע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודש מאסר בפועל. העבירה מצויה בשליש הבינוני נמוך של המתחם.**

לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה ל-חוק העונשין. במסגרת גזר הדין נתתי דעתי לצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז ל-חוק העונשין, אך גם לשאר שיקולים רלוונטיים כפי שיפורטו להלן.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. הנאשם בן 34, מתגורר עם המתלוננת ולהם בת.

ב. לא קדם תכנון מוקדם - מדובר בעבירות שנסיבות ביצוען כמתואר בכתב האישום מלמדות כי נעשו במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת.

ג. נטילת אחריות - הנאשם הודה בביצוע העבירות בשלב מוקדם של ההליך, לקח אחריות על מעשיו תוך חיסכון שיפוטי ניכר וחסכון העדת המתלוננת, על כל המשתמע מכך.

ד. יש לקחת בחשבון כי, הנאשם נעדר עבר פלילי וזו עבירתו הראשונה.

ה. חלופה הזמן - כאמור, האירוע נשוא כתב האישום הוא משנת 2022, מאז עברו שנתיים וחצי מבלי שנפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ו. המתלוננת קללה את אמו של הנאשם וזה נהג באלימות כמתואר, והיום בני הזוג חיים יחד ודומה כי יש להיזהר שלא להפר את האיזון בענישה לא מידתית, ובערעור מערכת היחסים העדינה מבלי לפגוע באינטרס הציבורי.

ז. בתו של הנאשם בת 4 ואשתו בשמירת הריון כשכל המטלות והכרוך בכך יהיו על כתפי הנאשם. לחץ זה פועל לכל הכיוונים ועלול להוליד אגרסיות שהענישה המוחשית חייבת לקחת זאת בחשבון במסגרת הרתעת היחיד ולכן יש לשמור על האיזון במכלול השיקולים.

ח. התסקיר שאמד את הסיכון המליץ על 160 שעות של"צ. זאת לאחר מכלול שיקול הדעת והערכת הסיכונים ובית המשפט מעניק משקל להיקף שעות זה שבמשך שנה ובחלוקה שבועית הינו סביר ואינו מכביד אך עדיין מהווה ענישה מוחשית שאין בה זילות ופגיעה באינטרס הציבורי בהרתעת הרבים גם היחיד בנכון לו בקרוב.

18. לאור כל האמור, נתתי משקל לנסיבות העבירה, אופייה ודרגתה, כמו גם לתוצאתן הן של העבירות והן של הענישה. לפיכך, הנני ממקם את הנאשם בשליש הנמוך אך לא בתחתיתו של מתחם הענישה.

19. בית המשפט נדרש לא אחת לבחון היטב האם יש להטיל עונש של מאסר בעבודות שירות או שעות לתועלת הציבור. במקרים הגבוליים, שבהם בני הזוג חיים בחלופה השנים יחד ברמת תקשורת טובה, המשבר מאחוריהם, ההליך הוא עצמו התהליך. קיים תסקיר חיובי, הנאשם עבר הליך שיקומי וטיפול בכעסים על ידי הגורמים המקצועיים, ובת הזוג שותפה להערכה כי הנאשם עבר שינוי, וכשעל כפות המאזניים: פגיעה צפויה בניתוק הנאשם ממקום עבודתו בו החל לפני כשנה שנתיים, לחודשי המאסר בעבודות שירות כאשר ניתן לקיים ענישה מוחשית של שעות עבודה מבלי לזעזע מקום פרנסתו שמו ותדמיתו שם, ומבלי לגרום להרס מירקם היחסים שהולך נבנה ומתעצם לטובה, כשהנאשם ילווה בצו מבחן ובהמשך מבחן שיקומו ובסופו של יום, יקיים אורח חיים שליו הרמוני יותר וזוגי, הרי שההעדפה הינה לעונש מוחשי בדמות של"צ משמעותי לצד צו מבחן, מאסר מותנה קנס התחייבות רכיבי ענישה נילווי משמעותיים להרתעה.

20. בסוגיות הנוגעות למסוכנות ולשיקול דעת הכרוך באיזון עדין וקריאת המפה האנושית, מעניק בית המשפט משקל לניתוח תסקיר שירות המבחן גם אם לא תמיד מאמץ המלצתו. במקרה זה ההמלצה ובחינת התא המשפחתי הם חלק אינהרנטי בשיקול הדעת העונשי שלא יצא שכרו של הציבור בהפסדו התא המשפחתי על כל הכרוך בכך ועוד. האינטרס הציבורי, מבקש להרתיע אלימות אך גם לשקם מקורה ולחזק תא משפחתי וזוגיות, כשקיימת היתכנות לכך בין בני הזוג באופן כן ומבחירה, ובנסיבות אירועים הסובלים איפוק ענישתי במידתיות ובהתאמה לכל נאשם ובת זוג בנסיבות כל אירוע, טרם יישלפו הכלים הכבדים להרחקת הנאשם מביתו, מבתו, מבת זוגו ומסביבת עבודתו על כל הכרוך והנלווה.

21. בעת הזו, עת המלחמה, כל זעזוע שאינו בשום שכל רק לשם הגמול, עלול להכביד בחוסר מידתיות ומקום שאין הכרח לסכן יציבות הגרעין המשפחתי, יש להעדיף אפשרות זו, באיזון שאר רכיבי הענישה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **160 שעות של"צ** שתבוצענה בתוך שנה, בהתאם לתכנית שתגובש על ידי שירות המבחן בתוך 60 יום.

ב. **צו מבחן למשך שנה**. כאשר יובהר כי כל הפרה של הוראות שירות המבחן בביצוע השעות או המשך הליך השיקום והטיפול, עלול להביא להפקעת הצו ולגזירת עונשו של הנאשם מחדש לרבות מאסר בעבודות שירות או אף מאסר מאחורי סורג ובריה.

ג. **מאסר על תנאי של 6 חודשים**. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. **מאסר על תנאי של 3 חודשים**. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ה. **קנס בסך 2,500 ₪** או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.2025 וכל 10 לחודש שאחריו. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ו. **הנאשם יתחייב בסך 5,000 ₪** שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

המזכירות תבטל את הדיונים הקבועים מכאן ואילך ותסווג את התיק בהתאם.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי
תשפ"ה, 29/10/2024
במעמד הנוכחים.

אריה דורני-דורון, שופט